

Tato práce si klade za cíl zhodnotit účinek Mirror terapie na motorické funkce horní končetiny, soběstačnost a aktivní rozsahy pohybů zápěstí u osob po poškození mozku. Výzkumu se účastnilo šestnáct pacientů po první cévní mozkové příhodě. Od příhody neuplynulo u žádného z účastníků více než čtyři měsíce. Pacienti byli rozděleni do dvou skupin po osmi osobách. Experimentální skupina podstoupila Mirror terapii, druhá skupina byla pouze kontrolní. Obě skupiny absolvovaly klasický rehabilitační program skládající se z fyzioterapie, ergoterapie, fyzikální terapie a přístrojového cvičení. Účastníci experimentální skupiny k tomuto programu navíc podstoupili třicetiminutovou zrcadlovou terapii. Mirror terapie probíhala 4x týdně po dobu 3 týdnů. Všichni účastníci byli hodnoceni pomocí Fugl-Meyer testu, Funkčního hodnocení soběstačnosti a goniometrického měření aktivního pohybu, a to s cílem zhodnocení obnovy pohybu horní končetiny. Tento výzkum prokázal, že Mirror terapie zlepšuje motorické funkce horní končetiny u osob po poškození mozku. Rozdíl obou skupin byl statisticky významný ve prospěch experimentální skupiny (0,02). Výzkum dále prokázal, že Mirror terapie v rámci ergoterapie zlepšuje soběstačnost osob s neurologickým deficitem. Porovnáním údajů testu Funkční soběstačnosti byl shledán rozdíl mezi skupinami statisticky významným (0,08). Hodnocení v jednotlivých položkách ovšem významné rozdíly mezi skupinami neukázalo. Hodnoty pro sebesycení (0,29), osobní hygienu (0,52) a oblékání horní části těla (0,72) nebyly statisticky významné. Výzkum nepotvrdil, že by Mirror terapie vedla k zvětšení aktivních rozsahů pohybů v zápěstním kloubu. Rozdíl mezi výzkumnými skupinami nebyl statisticky významný (0,64). Tento výzkum potvrdil, že Mirror terapie má efekt na zlepšení soběstačnosti a funkční hybnosti horní končetiny u osob po poškození mozku.